

Bogár László: Narratívák háborúja

2023 január 11. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Oroszországot végtelen eszkalációt visz végbe.

Korunk a narratívák globális háborújának világa. A most zajló, a látványtechnikai felszínen már véressé tett háború minden mélyebb rétegét önmaguknak és egymásnak is ellentmondó elbeszélési módok „magyarázzák” el a

gyanútlan és kiszolgáltatott közönségnek.

Nem volna talán érdektelen eltöprengeni a háború egyes rétegeiben egymásnak feszül? narratívák hatalomszerkezetén és legf?képpen azon, hogy miért képtelen és egyben reménytelen feltételezés a „valóságos valóság” elbeszélhet?sége. A háború látványtechnikai felszínén a globálisan uralkodó narratíva szerint Oroszország minden ok nélkül megtámadta Ukrajnát. Ezt a minden ok nélküliséget az „unprovoked” állandó jelz?vel teszi „nyilvánvalóvá” a globális „valóságipari m?vek” médiaüzemegysége. S mivel az egész globális véleményhatalmi rendszer ennek a prekoncepciónak rendel alá minden világmagyarázatot, így érthet? módon minden olyan tény, ami a háború kiprovokáltságára, „csináltságára” (angolul „manufactured”) utalna, automatikusan megsemmisíti önmagát, nem jöhet át a nagy rendszeren, és ha átjön, az csak azért van, hogy összeesküvés-gyártás termékeként legyen bemutatható.

Márpedig 2014 óta, amikor Victoria Nuland külügyi államtitkár büszkén tette közhírré, hogy nagyjából ötmilliárd dollárból megdöntötték Ukrajna uralmi struktúráját, hogy a helyére egy Ukrajnát Oroszország elleni korlátlan katonai felvonulás terepeként üzemeltet? rezsimet helyezzenek, amely ezt követ?en tudatos amerikai birodalmi stratégia alapján provokálta folyamatosan Oroszországot. És Oroszország végül valóban elkövette az egyetlen dolgot, amit nem lett volna szabad elkövetnie, „ugrott” a provokációra, és ezzel a történelmileg végzetes lépéssel formálisan valóban ? tehet? felel?ssé minden ezt követ? pusztító fordulatért, egyszóval belesétált a professzionálisan felépített csapdába.

Evidens, hogy egyik fél narratívája sem vallhatja be a „valóságos valóságot”, és ez automatikusan eleve reménytelenné tesz minden olyan békerendszert, ami nemcsak ezt a háborút segítene lezárni, de egyúttal elejét venné a további ellenségeskedésnek is. S?t igen hosszú id?re állandósíthatja a se háború, se béke bizonytalanságát, folyamatosan felmérhetetlen károkat okozva Ukrajnának, Oroszországnak és egész Európának.

És ez átvezet minket a háború második, mélyebb szintjéhez, ahol az amerikai birodalom számára dönt? fontosságú stratégia húzódik meg, miszerint meg kell akadályozni Németország és Oroszország hosszú távú, kölcsönös el?nyökön nyugvó gazdasági együttm?ködését, mert ez veszélyezteti az amerikai birodalom hosszú távú érdekeit. A birodalmi narratíva itt Németország és egész Európa Oroszországtól mint veszélyes agresszortól való gazdasági függésének felszámolását fogalmazza meg, s mint Európa megment?je lép fel. S?t amikor az Északi Áramlat gázvezeték szimbolikus üzenetet hordozó felrobbantásával Oroszországot vádolja meg, azt is hozzáteszi, hogy ez egy „nagyszer? lehet?ség” Európa és Németország számára, hisz így már nincs is többé esély sem erre az Amerika számára veszélyes német–orosz együttm?ködésre.

Látható, hogy itt sincs esély a „valóságos valóság” narratívába szervezésére, így valamennyi érintett szerepl? csak zavaros, inkoherens módon képes megnyilvánulni. A háború harmadik szintjén az amerikai birodalomnak az a stratégiai törekvése húzódik meg, miszerint, ha Oroszországot sikeresen leválasztotta Európáról, az így meggyengül? és kiszolgáltatott Oroszország sokkal olcsóbban lesz számára kifoszthtató.

És mivel e szándék nyílt deklarálása teljes képtelenség, ezért az orosz uralmi rendszer diktatórikus és agresszív, következésképp egész Európára, mi több az egész világra veszélyt jelent? karakterében láttatja a szankciókkal való teljes elszigetelés, lényegében „blokád” okait, és egyben azt is deklarálja, hogy egy ilyen veszélyes agresszort „teljesen le kell gy?zni”, ami szemérmesen nyitva hagyja azt a nem lényegtelen kérdést, hogy mit is jelentene Oroszország teljes legy?zése. És bár itt az orosz elbeszélés kísérletet tesz a „valóságos valóságot” feltárni képes narratíva megfogalmazására, miszerint a Nyugat (ami lényegében az amerikai birodalom) 1988 és 1991 között egyértelm? ígéretet tett, hogy elismeri Oroszország igényét arra, hogy legalább ne kifejezetten ellenséges országok legyenek a határainál, és éppen a Nyugat az, amely nemcsak, hogy nem tartotta be ezt az ígéretet, hanem folyamatosan éppen az ellenségeskedéssel provokálva Oroszországot végtelen eszkalációt visz végbe.

És végül a negyedik szint, ahol egy eddig értelmezhetetlen „frontvonal” van kialakulóban a West and the Rest vagyis a Nyugat és a Nem Nyugat között. A dolog történelmi jelent?ség?, hisz az elmúlt fél évezred meghatározó története a világ „nyugatosítása” volt, aminek eredményességét jól jelzi, hogy Kína és India is a rendkívül sikeres nyugatias szuperkapitalizmussal váltak újra a világ meghatározó gazdasági, politikai és katonai hatalmaivá. Az amerikai birodalom számára a legsúlyosabb csapás ebben az általa provokált harmadik világháborúban, hogy várakozásai ellenére a „the Rest” nemcsak hogy nem sorakozik fel egyértelm?en az amerikai birodalom stratégiáját követve, hanem magát a „csinált” konfliktust használja fel arra, hogy az amerikai birodalommal szembeni averzióit, különböz? módon, de kifejezésre juttassa. A háborúnak ebben a rétegében már értelmezhetetlen volna a koherens narratíva, hisz a Rest meghatározó országai éppen valóságos szándékaik

elfedésére törekszenek.

A narratívaháború folytatódik.

Bogár László

A szerz? közgazdász

www.magyarhirlap.hu

Ajánló